

Nr 1.

Av herr **Lindberg**, om förbättrad löneställning för förrådsunderofficerare vid försvarsområdena, m. m.

I de löneuppflyttningar som under senare tid vidtagits för tjänstemän av olika grader har förrådsunderofficerarna vid försvarsområdena icke varit medtagna. Orsaken härtill torde vara att söka i det förhållandet att de icke haft någon organisation, som företrätt deras intressen vid de förhandlingar som förts inför tjänsteförteckningsrevisionen.

Förrådsunderofficerarnas sammanlagda antal är 19. De är fördelade med tre i varje milo utom i fjärde milot, där antalet är fyra. Arbetsuppgifterna för dessa underofficerare är ganska betungande enär de förråd, som de har uppsikt över och omvårdnaden om, är spridda över hela försvarsområdet. De är uppbördsmän och ansvariga för ganska stora förråd av olika utrustningsmateriel såsom intendentur-, veterinär- och sjukvårdsmateriel m. m. Från Fo-förråden utlämnas materiel till de frivilliga försvarsorganisationerna samt i viss utsträckning även till manskap vid de årligen återkommande krigsförbandsvisa övningarna. Vad gäller de frivilliga organisationerna sker personlig utrustning för varje man utom för hemvärdet. De som personligen utrustas vållar de största besvären, i det att här måste förrådsunderofficeren bevaka att utrustningen återkommer sedan kursen eller kommenderingen upphört. Ofta måste låntagaren sökas i sitt hem, vilket kan vara nog så tidskrävande, särskilt då flyttning skett. Många gånger lämnas icke utrustningen tillbaka utan måste hämtas. Vad gäller hemvärdets förråd skall inspektion ske vid olika tider, och ganska ofta måste hemvärnscheferna erhålla hjälp med uppläggning av förrådsatrikel samt lämnas råd och anvisningar för materielens rätta vård.

Viss materiel, som icke är av personlig karaktär, skall också utlånas från Fo-förrådet vid övningar. Beträffande denna materiel måste tillses att den återlämnas inom föreskriven tid och att den är i fullgott skick vid återlämnandet.

Utrustningen av de frivilliga organisationernas medlemmar sker som regel under kvällstimmar. Hemvärdet behöver ofta ha möjlighet att utkvittera sin materiel på kvällarna. Detta gör att arbetsdagen blir utökad med ett par tre timmars kvällstjänstgöring under två à tre kvällar per vecka. Vidare måste en del inspektionsarbeten utföras under söndagar.

Titulaturen »förrådsunderofficer» bör avskaffas, enär den icke användes i dagligt tal. Allmänt användes titulaturen »förrådsförvaltare», varför lämpigast vore att titeln ändras till »Fo-förrådsförvaltare».

En annan fråga som har med löneförmånerna att skaffa är frågan om uniformsplikt. Samtliga som har uniformsplikt erhåller ekiperingsbidrag. De underofficerare varom här är fråga har ingen uniformsplikt, men måste oftast gå klädda i uniform, enär denna tjänstgör såsom legitimation vid de olika förrättningar som förrådsunderofficerarna måste deltaga uti. Denna anordning är så mycket mera befogad som arvodister i officersbefattningar har uniformsplikt.

Redan från början ansågs det motiverat att de arvodesanställda förrådsunderofficerarna erhöi en lön som översteg övriga underofficiäres med en löneklass. Vid den tidpunkten var det icke klart hur stor arbetsbördan skulle bli. Det har visat sig att arbetsuppgifterna blivit betydligt större än från början var åsyftat, varför det nu måste anses vara rättvist att uppflyttning sker med en löneklass eller från Ma 23 till Ma 24.

På grund av vad ovan anförts tillåter jag mig hemställa,
att riksdagen ville besluta, dels
att tjänstebenämningen »förrådsunderofficer» ändras till
»Fo-förrådsförvaltare», dels
att Fo-förrådsförvaltare skall åtnjuta lön enligt löneklass
Ma 24 samt dels
att Fo-förrådsförvaltare skall underkastas uniformsplikt
och i enlighet härmed åtnjuta ekiperingsersättning.

Stockholm den 13 januari 1953.

Carl Lindberg.